

PSALMS: CHAPTER 12

TRUTH, INTEGRITY, DESTITUTION

The Text: Chapter 12

To the lead player, on the eight-stringed lyre, a David psalm.

(א) לְמַנְצֵחַ עַל־הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד:

Rescue, O LORD! For the faithful is gone,
 for vanished is trust from the sons of man.
 Falsehood every man speaks to his fellow,
 smooth talk, with two hearts they speak.
 The LORD will cut off all smooth-talking lips,
 the tongue that speaks of big things.
 those who said, "Let us make our tongue great,
 our own lips are with us—who is master to us?"

(ב) הוֹשִׁיעָה יְקֹוֹק כִּי־גָמַר חֶסֶד
 כִּי־פָסוּ אַחֻזִּים מִבְּנֵי אָדָם:
 (ג) נִשְׂאָ וַיְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ
 שְׁפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וְלֹב וַיְדַבְּרוּ:
 (ד) יַכְרֵת יְקֹוֹק כָּל־שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת
 לְשׁוֹן מְדַבְּרַת גְּדֻלוֹת:
 (ה) אֲשֶׁר אָמְרוּ לְלִשְׁנֵנוּ נִגְבִּיר
 שִׁפְתֵינוּ אֲתָנוּ כִּי אָדוֹן לָנוּ:

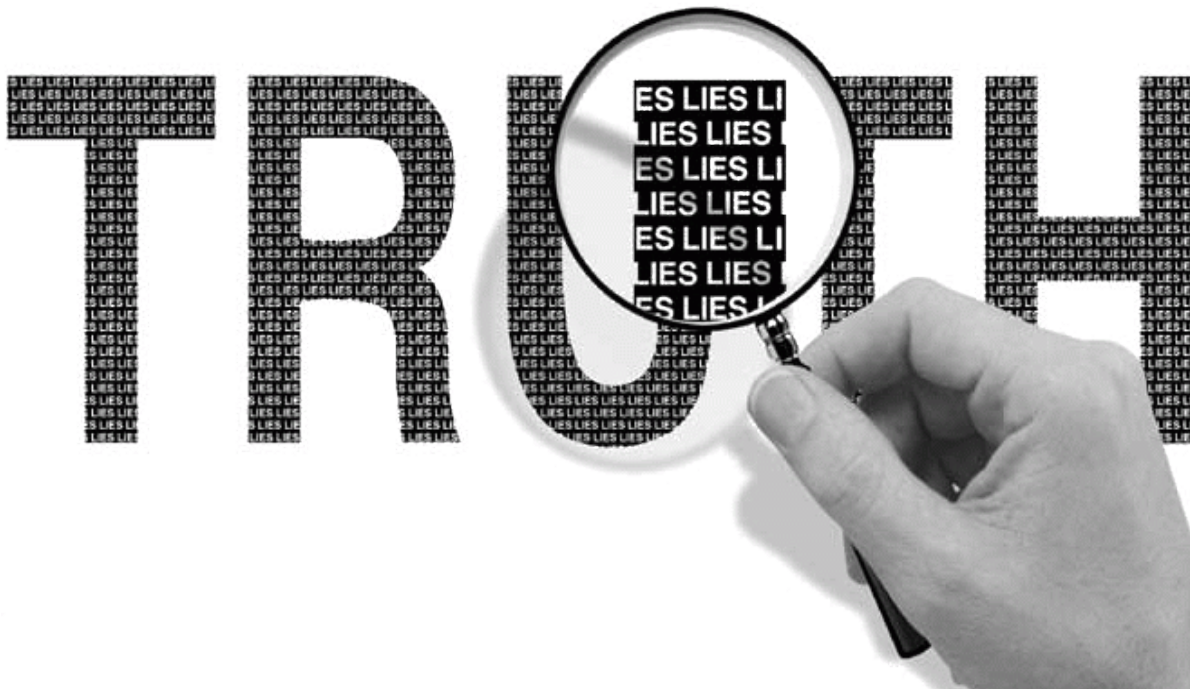

"From the plunder of the poor, from the wretched men's groans,
 now will I rise," says the LORD.
 "I will set up for rescue a witness for him."
 The LORD's sayings—pure sayings,
 silver tried in a kiln in the earth
 refined sevenfold.
 You, LORD, will guard him,
 will keep him from this age for all time.
 All around go the wicked,
 they have dug deep pits for the sons of men.

(ו) מִשָּׂד עֲנִיִּים מֵאֲנַקַּת אֲבִיוֹנִים
 עַתָּה אָקוּם יְאֹמֵר יְקֹוֹק
 אֲנִשִּׁית בְּיִשְׁע יְפִיחַ לוֹ:
 (ז) אֲמָרוֹת יְקֹוֹק אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת
 כְּסָף צְרוּף בַּעֲלִיל לְאָרֶץ
 מְזַקֵּק שִׁבְעַתַּיִם:
 (ח) אֲתָה־יְקֹוֹק תִּשְׁמָרֵם
 תִּצְרְנוּ מִן־הַדּוֹר זֶה לְעוֹלָם:
 (ט) סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלְכוּן
 כָּרִם זְלוֹת לְבְנֵי אָדָם:

Unravelling Truth

כי גמר חסיד. It has ceased to exist and to function. חסיד, חסיד, is not a withdrawal from the world and its pleasures, but rather indicates active, complete and selfless devotion to the welfare of those about us. A חסיד is that person whose basic character is formed and governed by such selflessness. But today, says the Psalmist, there is no trace left of that type of loving concern for the happiness of others. Whatever is done nowadays ostensibly for the sake of the common good is actually motivated by clever calculation of the advantages such acts of supposed altruism will bring to him that initiates them.

אמן from which we derive the word אמת, ‘truth,’ denotes that upon which we can base ourselves, therefore אומן is ‘the teacher,’ who gives a firm support to the student who may, at times, vacillate between right and wrong... אמן is the character of trustworthiness ‘in all things’, is the basic prerequisites for all human relationships. Man must be able to put his trust in the opinions, words and deeds of his fellows. He must know that his brother’s mind recoils from the wrong and is dedicated to the welfare of others. He must be sure that his brother will not say or promise anything other than that which he feels to be true...once selfishness has replaced altruism and respect for the dignity of one’s fellow man, there will be no room left for such mutual trust. the prime consequence of this will be the complete corrosion of that force that binds men to one another and which is the most indispensable instrument in all human relationships—...this chapter describes such a state of affairs.

R’ Shimshon Raphael Hirsch

In Two Minds

Midrash on Psalms, 72

When the King heard, immediately “The King said, divide the living child in two”. His mouth began to stream wisdom, and he said, “God anticipated this case coming before me, therefore he created this being with two eyes, two ears, two nostrils, two hands and two feet’. That’s when he began to say, “divide the living child in two.”

מדרש תהלים מזמור עב

כיון ששמע המלך כן, מיד “ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים”. התחיל פיו נובע חכמה ואמר ‘צפה הקב”ה שהדין הזה עתיד לבוא לפני, לפיכך ברא לאדם הזה שתי עינים, שתי אזנים, שני נקבי חוטם, שתי ידיים ושתי רגלים’, התחיל לומר גזרו את הילד הזה החי לשנים.

אותיות דר"ע

אח"כ קרא את הנחש... בשעה שאמר לו על גחונך תלך, השיב הנחש ואמר רבון העולמים, אם כן הוא רצונך אהיה כדג שבתוך הים שאין לו רגלים, וכשאמר לו עפר תאכל אמר הנחש רבון העולמים מה אם הדג אוכל עפר אף אני אוכל עפר. באותה שעה תפשו הקב"ה לנחש וקרע לשונו לשני קרעין, א"ל הקב"ה רשע שבעולם אתה התחלת בלשון הרע לפיכך אני מודיע לכל באי העולם שלשונך גרם לך כל זאת.

Rashi

“In heart and heart.” In two hearts. To me peace is shown, but hatred is hidden in their hearts.

רש"י

בלב ולב - בשני לבבות. לי מראים שלום ויש שנאה טמונה בלבבם :

Charity's Strength

בראשית רבה פ' וישלח עה'

ר' פנחס אמר חמשה פעמים דוד מקים להקב"ה בסי תהלים "קומה ה' הושיעני אלהי" (ג'), "קומה ה' באפד" (ז'), "קומה ה' אל נשא ידך אל תשכח" (י'), "קומה ה' אל יעוז אנוש" (ט'), "קומה ה' קדמה פניו" (יז'), אמר לו הקב"ה 'דוד בני, אפילו את מקימי כמה פעמים איני קם, ואימתי אני קם? לכשתראה עניים נשדדים ואביונים נאנקים' הה"ד "משוד עניים מאנקת אביונים עתה אקום" (יב').

Shemot Rabbah 31:14

Nothing is harder to bear than poverty; for he who is crushed by poverty is like one to whom all the trouble of the world cling and all the curse of Deuteronomy have descended. If all other troubles were placed on one side and poverty on the other, poverty would outweigh them all.

שמות רבה לא:יד

אין לך מדה קשה מן העניות שכל מי שהוא מדוקדק בעניות כאלו דבוקין בו כל יסורים שבעולם וכאלו באו עליו כל הקללות שבמשנה תורה ואמרו רבותינו אלו נתקבצו כל יסורין לצד אחד והעניות לצד אחד, העניות מכרעת לכולן.

ב"ב י:

עשרה דברים קשים נבראו בעולם: הר קשה - ברזל מחתכו, ברזל קשה - אור מפעפעו, אור קשה - מים מכבין אותו, מים קשים - עבים סובלים אותן, עבים קשים - רוח מפזרתן, רוח קשה - גוף סובלו, גוף קשה - פחד שוברו, פחד קשה - יין מפייגו, יין קשה - שינה מפכחתו, ומיתה קשה מכולם - וצדקה מצלת מן המיתה, דכתיב: "וצדקה תציל ממות."

שבת קנו:

שמואל ואבלט הוו יתבי והוו קאזלי הנך אינשי לאגמא א"ל אבלט לשמואל האי גברא אזיל ולא אתי טריק ליה חיויא ומיית א"ל שמואל אי בר ישראל הוא אזיל ואתי אדיתבי אזיל ואתי קם אבלט שדיה לטוניה אשכח ביה חיויא דפסיק ושדי בתרתי גובי א"ל שמואל מאי עבדת א"ל כל יומא הוה מרמינן ריפתא בהדי הדדי ואכלינן האינדא הוה איכא חד מינן דלא הוה ליה ריפתא הוה קא מיכסף אמינא להו אנא קאימנא וארמינא כי מטאי לגביה שואי נפשאי כמאן דשקילי מיניה כי היכי דלא ליכסיף א"ל מצוה עבדת נפק שמואל ודרש (משלי י, ב) וצדקה תציל ממות ולא ממיתה משונה אלא ממיתה עצמה.